

Art. 3. 1. Podanie o przyjęcie na kurs przygotowawczy można wnieść w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Osoby, którym w dniu wejścia w życie ustawy do wymaganego okresu zatrudnienia brakuje nie więcej niż jeden rok, mogą wnieść podanie o przyjęcie na kurs przygotowawczy w ciągu 6 miesięcy od dnia uzupełnienia okresu zatrudnienia, nie później jednak niż w ciągu 1 roku i 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Podanie składa się we właściwym do spraw zdrowia organie prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), według miejsca zatrudnienia zainteresowanego. Niezłożenie podania w terminie powoduje utratę uprawnień określonych w art. 1 ust. 1.

Art. 4. 1. Właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) powołują komisje kwalifikacyjne i egzaminacyjne.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali skład komisji kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych, ich uprawnienia i tryb postępowania, zasady i tryb rozpatrywania odwołań od decyzji komisji kwalifikacyjnych, program i terminy egzami-

nów oraz program i organizację kursu przygotowawczego, jak również zasady i tryb stwierdzania kwalifikacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4.

Art. 5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, na wniosek komisji kwalifikacyjnej, może nadać tytuł pielęgniarki (pielęgniarskiej) oraz stałe prawo wykonywania praktyki pielęgniarskiej, określone w ustawie z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie, osobom, które w okresie od dnia 1 stycznia 1959 r. do dnia wejścia w życie ustawy złożyły egzamin według zasad określonych w dekreście z dnia 21 września 1950 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień pielęgniarki (pielęgniarskiej) (Dz. U. Nr 44, poz. 410).

Art. 6. Osobom nie posiadającym obywatelstwa polskiego Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może zezwolić na ubieganie się w trybie przewidzianym niniejszą ustawą o tytuł pielęgniarki (pielęgniarskiej) oraz stałe prawo wykonywania praktyki pielęgniarskiej określone w ustawie z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

166

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1960 r.

o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych.

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się do nie stanowiących własności Państwa lasów i gruntów leśnych oraz gruntów nieleśnych, przeznaczonych jako nieużytki do zalesienia.

2. Przepisy ustawy stosuje się również do lasów i gruntów leśnych oraz gruntów nieleśnych, przeznaczonych jako nieużytki do zalesienia, stanowiących własność Państwa, a oddanych w zarząd i bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym.

3. Ponadto przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do lasów i gruntów leśnych oraz gruntów nieleśnych, przeznaczonych jako nieużytki do zalesienia, stanowiących mienie gromadzkie.

Art. 2. 1. Za lasy w rozumieniu ustawy uważa się grunty wraz ze znajdującymi się na nich drzewostanami.

2. Gruntami leśnymi są grunty:

- 1) które w dniu wejścia w życie ustawy znajdują się pod drzewostanami oraz grunty przejściowo pozbawione drzewostanów,
- 2) których zalesienie zostało dokonane po wejściu w życie ustawy,

jeżeli zwarta łączna powierzchnia tych gruntów wynosi co najmniej 0,10 ha, niezależnie od tego, czy stanowią one własność jednego właściciela, czy składają się z działek należących do różnych właścicieli.

3. Grunty, na których została dokonana trwała zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania przed dniem

1 stycznia 1955 r. i które dotychczas nie zostały zalesione, nie są uważane za grunty leśne w rozumieniu ustawy.

4. Przepisy ust. 3 nie mają zastosowania do przypadków, gdy na podstawie klasyfikacji gleboznawczej grunt został uznany za przeznaczony pod uprawę leśną.

Art. 3. Gruntami przeznaczonymi jako nieużytki do zalesienia są grunty nieleśne, co do których wydane zostały decyzje o zalesieniu na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie.

Art. 4. Przepisy ustawy odnoszące się do posiadaczy lasów stosuje się do właścicieli, użytkowników, dzierżawców lub zarządców lasu.

Art. 5. Naczelnym organem administracji państwowej w zakresie nadzoru nad lasami określonymi w art. 1 jest Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Art. 6. 1. W celu wykonania zadań wynikających z ustawy lasy określone w art. 1 podlegają podziałowi na obwody. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ustali zasady tworzenia obwodów.

2. Obwody tworzą właściwe do spraw leśnictwa organy prezydiów powiatowych rad narodowych na wniosek nadleśniczych.

Art. 7. Lasy powinny być zagospodarowane w sposób zapewniający ich zachowanie w pełnej produktywności, ko-

rzystny wpływ na cechy fizyczne kraju, kulturę społeczną i interesy Państwa, z uwzględnieniem zadań mających na celu zaspokojenie potrzeb gospodarstw rolnych.

Art. 8. 1. Wszystkie grunty leśne należy trwale utrzymywać pod uprawą leśną. Zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

2. Zezwolenia przewidzianego w ust. 1 można udzielić ze względów celowości gospodarczej, jeżeli zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania nie stoi w sprzeczności z potrzebami gospodarki narodowej.

3. Jeżeli zmiana rodzaju użytkowania gruntów leśnych nie będzie dokonana przed upływem terminu oznaczonego w zezwoleniu, zezwolenie to traci moc w zakresie, w jakim zmiana uprawy nie została dokonana.

Art. 9. 1. Grunty leśne pozbawione drzewostanów podlegają odnowieniu. Decyzje ustalające termin i sposób odnowienia wydaje nadleśniczy.

2. Obowiązek odnowienia przywiązany jest do gruntów leśnych bez względu na osobę posiadacza lasu.

Art. 10. Nadleśniczy może nakazać posiadaczowi lasu usuwanie drzew i krzewów hamujących prawidłowy rozwój drzewostanów.

Art. 11. Nadleśniczy uprawniony jest do wydawania decyzji w sprawie zapobiegania przez posiadacza lasu rozmnażaniu się szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych oraz ich zwalczania, jak również w sprawie zapobiegania pożarom oraz usuwania posuszu, wywrotów i złomów.

Art. 12. W razie niewykonania decyzji dotyczących odnowienia (art. 9), usuwania drzew i krzewów hamujących prawidłowy rozwój drzewostanów (art. 10), zastosowania środków przeciwko szkodliwym owadom leśnym i pasożytom roślinnym, zapobiegania pożarom oraz usuwania posuszu, wywrotów i złomów (art. 11) właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek nadleśniczego może nakazać zastępcze wykonanie tych czynności na koszt posiadacza w trybie określonym szczególnymi przepisami.

Art. 13. Zabrania się przegonu i pasania zwierząt gospodarskich na gruntach leśnych, będących: w stadium zalesienia i odnowienia sztucznego lub odnowienia naturalnego, a ponadto w młodnikach do lat 20 oraz na gruntach, na których istnieje lub wprowadza się podrost lub podszycie.

Art. 14. 1. Nadleśniczy może zabronić:

- 1) przegonu i pasania zwierząt gospodarskich w miejscach, co do których istnieje obawa, że może nastąpić usuwanie się ziemi i kamieni lub uruchomienie piasków lotnych,
- 2) zbierania ściółki w miejscach, w których mogłoby to spowodować nadmierne wyjałowienie gleby.

2. Zakazy wymienione w ust. 1 mogą być również wydawane na wniosek nadleśniczego przez prezydium gromadzkiej rady narodowej w formie zarządzeń ogólnych, ogłaszanych w sposób przyjęty w danej miejscowości.

Art. 15. Zabrania się niszczenia oraz jakiegokolwiek użytkowania kosodrzewiny znajdującej się na siedliskach naturalnych w górach i na torfowiskach na nizinach.

Art. 16. 1. Lasy i grunty leśne podlegają inwentaryzacji. Lasy i grunty leśne, których powierzchnia przekracza 10 ha, a także lasy i grunty leśne, których łączna powierzchnia należąca do jednego posiadacza jest większa niż 10 ha, podlegają zagospodarowaniu według uproszczonego planu urządzenia gospodarstwa leśnego.

2. Uproszczony plan urządzenia gospodarstwa leśnego zatwierdza właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej po wysłuchaniu opinii nadleśniczego.

3. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ustala zasady inwentaryzacji, jak również zasady sporządzania i zatwierdzania uproszczonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego.

Art. 17. W lasach określonych w art. 1 wyręb drzew może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia. Zezwolenie na wyręb drzew wydaje na wniosek nadleśniczego prezydium gromadzkiej rady narodowej względnie właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej. Zasady i tryb wydawania zezwoleń, jak również tryb i sposób kontroli użytkowania lasów określi Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Art. 18. 1. Podział lasu lub gruntu leśnego może nastąpić na podstawie zezwolenia właściwego do spraw leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Zezwolenie nie będzie udzielone, jeżeli nastąpiłby przez to podział lasu lub gruntu leśnego na części mniejsze niż 5 ha. Nie dotyczy to lasu i gruntu leśnego przeznaczonego zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę.

Art. 19. 1. Zabiegi gospodarcze związane z odnowieniem gruntów leśnych, zalesieniem nieużytków, pielęgnowaniem drzewostanów i gleby, melioracjami leśnymi i ochroną lasu organizują leśniczowie zatrudnieni w nadleśnictwach przedsiębiorstw lasów państwowych. Do zadań ich należy również udzielanie posiadaczom lasów i nieużytków pomocy fachowej przy wykonywaniu przez nich zabiegów gospodarczych.

2. Szczegółowe przepisy o sposobie i trybie wykonywania przez leśniczych zadań określonych w ust. 1 oraz czynności przygotowawczych w innych sprawach objętych ustawą wyda Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Art. 20. 1. W celu pokrycia wydatków związanych z wykonywaniem zabiegów przez leśniczych przedsiębiorstw lasów państwowych (art. 19) wprowadza się opłatę leśną pobieraną od posiadaczy lasów w wysokości ustalonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Uiszczenie opłaty leśnej następuje przy poborze podatku gruntowego.

3. Do opłaty leśnej stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych, o postępowaniu podatkowym i o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

4. Szczegółowe zasady oraz tryb wymiaru i poboru opłaty leśnej określi w drodze rozporządzenia Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi zasady i tryb włączania kwot uzyskanych z opłaty leśnej do planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstw lasów państwowych.

Art. 21. 1. Nadleśniczy wydając decyzje w sprawach określonych w art. 9, 10, 11 i 14 działa w tym zakresie pod nadzorem prezydium właściwej rady narodowej.

2. Prezes Rady Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady i tryb sprawowania nadzoru przez prezydium rad narodowych.

3. Odwołania od decyzji wydanych przez nadleśniczych (ust. 1) rozpatruje właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 22. 1. Zalesieniu na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie podlegają jako nieużytki grunty nieleśne, na których uprawa rolna jest gospodarczo nieuzasadniona, jeżeli grunty te nie są przeznaczone na inne cele. W szczególności zalesieniu podlegają:

- 1) piaski luźne, głębokie, za suche i ubogie w próchnicę, wydmy piaszczyste, usypiska, urwiska, kamieńce, strome stoki i zbocza parowów, jarów i wąwozów, hałdy, wyrobiska, zapadliska oraz doły po wyeksploatowanym piasku, żwirze, torfie, glinie nie mogące służyć do zakładania stawów rybnych;
- 2) grunty nieleśne, nieprzydatne do uprawy rolnej ze względu na nieuregulowane stosunki wodne, jak bagna, mokradła, piaski sapowate, grunty bagienne, podmokłe łąki i pastwiska, jeżeli ekspertyza melioracyjno-gospodarcza stwierdza, że nawet po dokonaniu zabiegów melioracyjnych nie będą zdadne do użytkowania rolniczego, z wyjątkiem przypadków, gdy zgodnie z planami zagospodarowania przestrzennego grunty te będą przeznaczone do innego użytkowania.

2. Grunty określone w ust. 1 ustala się na podstawie oględzin dokonanych na gruncie przez właściwe do spraw rolnictwa i leśnictwa organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

Art. 23. Obowiązek zalesienia gruntów nieleśnych przeznaczonych do zalesienia ciąży na posiadaczach tych gruntów.

Art. 24. 1. Prezydium gromadzkiej rady narodowej sporządza wykazy gruntów (art. 22) przewidzianych do zalesienia.

2. Szczegółowe przepisy określające zasady i tryb sporządzania wykazów wyda Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Art. 25. Wykaz gruntów przewidzianych do zalesienia wykładany jest na okres 2 tygodni do publicznej wiadomości w siedzibie prezydium gromadzkiej rady narodowej, na której obszarze położone są te grunty. O terminie i miejscu wyłożenia wykazu biuro gromadzkiej rady narodowej zawiadamia zainteresowanych posiadaczy gruntów. Osobom tym służy prawo zgłaszania zastrzeżeń co do przeznaczenia ich gruntów do zalesienia. Zastrzeżenia należy zgłaszać do prezydium gromadzkiej rady narodowej na piśmie wraz z uzasadnieniem w terminie 1 miesiąca od upływu terminu wyłożenia wykazu.

Art. 26. 1. Prezydium gromadzkiej rady narodowej przedkłada wykaz gruntów przewidzianych do zalesienia wraz z zastrzeżeniami właściwemu do spraw rolnictwa i leśnictwa organowi prezydium powiatowej rady narodowej, który wydaje decyzje o przeznaczeniu gruntów do zalesienia.

2. Właściwy do spraw rolnictwa i leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej uwzględni zgłoszone zastrzeżenia, jeżeli grunt przeznaczony do zalesienia jest niezbędny do racjonalnego prowadzenia gospodarstwa rolnego przez posiadacza lub gdy za uwzględnieniem zastrzeżeń przemawiają inne ważne względy gospodarcze.

3. Decyzję właściwego do spraw rolnictwa i leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej o przeznaczeniu gruntów do zalesienia doręcza się posiadaczowi gruntu.

4. Od decyzji właściwego do spraw rolnictwa i leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej przysługuje posiadaczowi gruntu odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Art. 27. 1. Po uprawomocnieniu się decyzji o przeznaczeniu gruntu do zalesienia (art. 26) prezydium gromadzkiej rady narodowej wydaje decyzję ustalającą termin i sposób zalesienia.

2. Termin i rozmiar zalesienia powinny być dostosowane do możliwości gospodarczych posiadacza gruntu przeznaczonego do zalesienia i ustalone tak, aby możliwe było techniczne przygotowanie i wykonanie tej czynności.

3. W razie niewykonania decyzji w sprawie zalesienia przepisy art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Zalesienie gruntów rolnych, które nie zostały przeznaczone do zalesienia w trybie art. 26 i 27, wymaga zezwolenia właściwego do spraw rolnictwa i leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 29. 1. Posiadacze lasów i gruntów leśnych oraz gruntów nieleśnych przeznaczonych jako nieużytki do zalesienia korzystają z pomocy Państwa w zagospodarowaniu tych lasów i gruntów.

2. Organy przedsiębiorstw lasów państwowych udzielają posiadaczom lasów i gruntów wymienionych w ust. 1 pomocy materialnej przez bezpłatne wypożyczenie narzędzi do upraw, przydzielanie niezbędnych środków do zwalczania szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych oraz pomocy fachowej.

3. Zwalczanie szkodliwych owadów leśnych w przypadkach masowego pojawienia się ich w lasach przeprowadzają organy przedsiębiorstw lasów państwowych na własny koszt.

4. Organy przedsiębiorstw lasów państwowych organizują i prowadzą produkcję materiału sadzeniowego potrzebnego do wykonania zalesień przewidzianych ustawą.

5. Organy wymienione w ust. 4 dostarczają odpłatnie sadzonek posiadaczom lasów oraz gruntów leśnych. W uzasadnionych przypadkach prezydium rad narodowych mogą podejmować uchwały o dostarczaniu sadzonek po cenach ulgowych lub bezpłatnie.

6. Prezydium rad narodowych podejmują uchwały o bezpłatnym dostarczaniu sadzonek posiadaczom gruntów nieleśnych przeznaczonych jako nieużytki do zalesienia.

Art. 30. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może postanowić o wykonaniu zalesienia gruntów leśnych pozabawionych drzewostanów oraz nieużytków i gruntów nieleśnych określonych w art. 23 na koszt Państwa.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi przypadki, w których grunty wymienione w ust. 1 mogą być zalesione na koszt Państwa.

3. Wykonanie zalesienia na koszt Państwa nie narusza prawa własności do zalesionej nieruchomości.

Art. 31. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może postanowić o wykonaniu na koszt Państwa:

- 1) inwentaryzacji lasów i gruntów leśnych, o powierzchni do 10 ha,
- 2) uproszczonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 16).

Art. 32. 1. Posiadacze lasów i gruntów leśnych mogą łączyć się w zrzeszenia leśne w celu wzmocnienia zdolności produkcyjnej lasów niepaństwowych, ulepszenia techniki gospodarczej w tych lasach i prowadzenia w nich racjonalnych zabiegów gospodarczych.

2. Zadaniem zrzeszeń leśnych jest wspólne prowadzenie zabiegów gospodarczych, a w szczególności:

- 1) przygotowanie gleby pod uprawę leśną,
- 2) odnawianie gruntów leśnych i zalesianie nieużytków przeznaczonych pod uprawę leśną,
- 3) pielęgnowanie drzewostanów i gleby,
- 4) ochrona lasów przed szkodliwymi owadami leśnymi i pasożytami roślinnymi, zwierzętami gospodarskimi i zwierzętami łownymi,
- 5) usuwanie skutków klęsk żywiołowych,
- 6) zatrudnianie dozorców leśnych dla ochrony lasów przed szkodnictwem oraz sprawy ochrony przeciwpożarowej.

3. O utworzeniu zrzeszenia leśnego decyduje uchwała większości posiadaczy lasów i gruntów leśnych na obszarze jednej lub więcej wsi. Uchwała o utworzeniu zrzeszenia obowiązuje wszystkich posiadaczy lasów i gruntów leśnych tych wsi.

4. Uchwała o utworzeniu zrzeszenia leśnego podlega zarejestrowaniu we właściwym do spraw leśnictwa organie prezydium powiatowej rady narodowej. Później zarejestrowanie uchwały i statutu zrzeszenia nabywa osobowość prawną.

5. Zrzeszenia leśne prowadzą swoją działalność na podstawie statutu. Wzór statutu ustali Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Art. 33. Uczestnictwo właściciela lasu w zrzeszeniu leśnym nie pozbawia go prawa do indywidualnego użytkowania lasu.

Art. 34. 1. Kto dokonuje wyrębu drzewa w cudzym lesie w celu przywłaszczenia albo zabiera z cudzego lasu drzewo wyrębane lub powalone,

podlega karze aresztu do roku lub karze grzywny.

2. Odpowiedzialności karnej według ust. 1 podlega również ten, kto nabywa lub przyjmuje w jakimkolwiek celu drzewo wyrębane w cudzym lesie albo zabrane z cudzego lasu w celu przywłaszczenia, wiedząc, że pochodzi ono z przestępstwa określonego w ust. 1, albo pomaga do nabycia lub ukrycia takiego drzewa.

3. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 2 stałe źródło dochodu,

podlega karze więzienia do lat 3 i karze grzywny.

4. Jeżeli z czynu określonego w ust. 1 lub 2 wynikła szkoda nie przekraczająca 60 zł, a sprawca nie był jeszcze karany za wyręb drzewa w cudzym lesie albo zabór drzewa wyrębanego lub powalonego z cudzego lasu w celu przywłaszczenia,

sprawca podlega karze grzywny do 3000 zł. Ponadto można orzec obowiązek zwrotu wartości drzewa.

5. Do czynów określonych w ust. 1—4 dokonanych na szkodę lasu, stanowiącego własność Państwa, a oddanego w zarządek i bezpłatne użytkowanie rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub stanowiącego mienie gromadzkie — stosuje się przepisy o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.

Art. 35. 1. Kto będąc posiadaczem lasu:

1) zmieni bez zezwolenia uprawę leśną na inny rodzaj użytkowania, niszczy drzewa lub dokona wyrębu bez wymaganego zezwolenia na wyręb albo w sposób niezgodny z udzielonym zezwoleniem,

podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 4500 zł albo obydwu tym karom łącznie,

2) bez uzasadnionego powodu nie wykona decyzji w sprawie odnowienia gruntów leśnych (art. 9) oraz zalesienia gruntów nieleśnych (art. 27),

podlega karze grzywny do 1.500 zł,

3) bez uzasadnionego powodu nie wykona decyzji o stosowaniu środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym lub pasożytom roślinnym, jak również decyzji dotyczących zapobiegania pożarom, usuwania posuszu, wywrotów i złomów oraz drzew i krzewów hamujących prawidłowy rozwój drzewostanów (art. 10 i 11),

podlega karze grzywny do 600 zł,

4) przeganiam lub wypasem zwierzęta gospodarskie, zbierając ściółkę w przypadkach zabronionych (art. 13 i 14),

podlega karze grzywny do 150 zł.

2. W stosunku do osób, które dokonały czynów wymienionych w ust. 1 pkt 4 nie będąc posiadaczami lasów, stosuje się kary przewidziane za takie czyny w przepisach o szkodnictwie leśnym.

Art. 36. Kto zalesia grunty rolne (art. 28) bez wymaganego zezwolenia,

podlega karze grzywny do 2.500 zł.

Art. 37. Kto niszczy lub użytkuje kosodrzewinę w przypadkach zabronionych (art. 15),

podlega karze grzywny do 300 zł.

Art. 38. W przypadku skazania za czyny określone w art. 35 ust. 1 pkt 1 można orzec przepadek drewna pozyskanego bez wymaganego zezwolenia.

Art. 39. Orzekanie w sprawach wymienionych w art. 34 ust. 4, w art. 35 ust. 1 oraz w art. 36 i 37 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 40. 1. Niekiedy w ustawie używa się określenia „nadleśniczy”, rozumie się przez to nadleśniczego przedsiębiorstwa lasów państwowych.

2. Na obszarze parku narodowego zadania nadleśniczego należą do dyrektora parku.

Art. 41. Ustawa nie narusza przepisów o granicach Państwa.

Art. 42. Przepisy dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82) nie mają zastosowania do przypadków, gdy obszar lasu i gruntu leśnego przekracza 25 ha wskutek dziedzczenia lub wskutek zalesienia gruntów nieleśnych zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 43. 1. Decyzje, które w myśl ustawy wydają w I instancji prezydium gromadzkich rad narodowych, należą w miastach i osiedlach do właściwych organów administracji prezydiów miejskich (osiedli, dzielnicowych) rad narodowych.

2. Ponadto przepisy ustawy dotyczące:

1) gromadzkich rad narodowych, ich prezydiów lub biur stosuje się odpowiednio do miejskich (osiedli, dzielnicowych) rad narodowych, prezydiów tych rad i ich organów administracji,

- 2) prezydiów powiatowych rad narodowych oraz ich organów administracji stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie, do prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw oraz do ich organów administracji,
- 3) prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz ich organów administracji stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz ich organów administracji.

Art. 44. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 14 lipca 1936 r. o zalesianiu niektórych nieużytków (Dz. U. Nr 56, poz. 406),
- 2) dekret z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1957 r. Nr 36, poz. 157),
- 3) art. 10 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej (Dz. U. Nr 36, poz. 228).

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1960 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

167**USTAWA**

z dnia 14 czerwca 1960 r.

o zmianie dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym.

Art. 1. W art. 8 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 i z 1955 r. Nr 22, poz. 139) wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) a) ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i nie przerobionych towarów spożywczych i spożywczo-rolnych 2,5%

b) ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i nie przerobionych towarów z wyjątkiem wymienionych w lit. a 3,5%”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) a) ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny lub na zamówienie we własnym lub obcym przedsiębiorstwie przez zakłady rzemieślnicze z wyjątkiem wymienionych w pkt 3,

b) ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych przemysłu rybnego oraz przetwórstwa owoców, warzyw, jarzyn i runa leśnego, wytworzonych na rachunek własny lub na zamówienie, we własnym lub obcym przedsiębiorstwie 4%”;

c) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny lub na zamówienie, we własnym lub obcym przedsiębiorstwie, z wyjątkiem wymienionych w pkt 3 i 4 5%”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wymiaru podatku obrotowego za okres od dnia 1 lipca 1960 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I i od VII) lub na okres półroczny (od II i od VI). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528 91-903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.) powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50 w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.